

"ציור הוא שירה אילמת ושירה היא תמונה מדברת"

ודברים אחרונים

החודש הלך לעולמו משה דור, חבר מערכת 'עתון 77' מיום היווסדו, שליווה את כתב העת בנאמנות ותרם לו משיריו ומתרגומיו הנפלאים. רפי וייכרט נפרד ממנו בפתח גליון זה. נותר בידינו צרור שירים ששלח לנו משה דור וטרם ראו אור, והרי שניים מתוכם:

בגבור הרוח

בגֹבֶר הָרוּחַ רָגַשְׁתָּ הַעֲצִים
נוֹטָה לְצַד הַדְּאָגָה: בְּסוּפַת הַגְּשָׁמִים
הַאֲחֻרֹנָה סָרַק הַבְּרָק אֶת הָאֵלֶּיךָ הַיָּקָן
שֶׁבִפְאֵת הַיַּעַר... עָלִי הָאָדָר שֶׁבְּמוֹצָא
הַשְּׂבִיל הָאֲדִימוּ בְטָרֵם סָתוּ... אוֹג אֲרִסִי
הַחֵל לְצַמֵּחַ עַל גְּדַת הַנַּחַל הַיִּמְנִית...
וְאַתָּה, מִי אַתָּה, הַיָּר הַמְצוֹתֶת?
אֲנִי רוּחוֹ שֶׁל מִי שֶׁמְצָא מַחְסֵה בֵּינֵיכֶם
בְּקִיץ שֶׁהִיָּה וְחֹזֵר לְבַקֵּשׁוּ פְתָקוֹהָ אֲחֻרֹנָה
לְהַכּוֹת שָׂרֵשׁ וְגַם תּוֹחַלְתּוֹ זֶה נְכוֹבָה בְּגִלְל
לְחַוֵּת יְתָרָה אוֹ יָבֵשׁ שְׂלֵא בְעֵתוֹ.

שקרים

פרידה היא צער כה מתוק
וייליאם שקספיר, "רומיאו ויוליה"

הַחֲבָרִים נִפְרְדוּ, מִי בְּנִשְׁקָה, מִי
בְּלַחֲצֵת יָד, טְפִיחָה עַל הַכֶּתֶף.
מִי הַבְּרָכָה שֶׁכָּכּוּ בְּנִטְשׁ הַיְלָדִים,
מְצַהֲלוֹתֵיהֶם הַיּוֹם נוֹטָה לְהַעֲרִיב
וּבָאָה שְׁעַת הַשְּׁקָרִים הַמְתוֹקִים:
עָלִים כְּמוֹשִׁים יָשׁוּבוּ יוֹרִיקוּ,
רְגָלִים כְּבָדוֹת תִּגְמָאֵנָה מְרַחֲקִים,
אֲרִץ אוֹכֵלֶת יוֹשְׁבֵיהָ תַּהֲיֶה
זִבַת חֶלֶב וְדָבֵשׁ.

תיקון טעות: שם ספרה העומד לראות של לילך גליל הוא אני רוצה
לספר לך הרים וגבעות, ולא כפי שנכתב.

הרעיון מרחיב היריעה המובע במשפט של המשורר בן המאה החמישית לפני הספירה, סימונידיס איש קיאוס, עמד בתשתית הגליון הזה.

קיץ, חם ומסנוור והשמש מוחקת את קווי המתאר. ובכל זאת. השירים שנבחרו הפעם מבטאים ברובם גישה חזותית, מוחשית, שנוגעת בצבעים ובצורות, ולעתים הם נוקטים ממש את שפת האמנות. גם שני הסיפורים שבסוף הגליון - "האמנות משחררת" ו"אמנות מודרנית, או לחיות עם מספר" - יוצאים מן המוזיאון או הגלריה לעבר תחומים אחרים, מפתיעים.

במאמרה הנרחב על הרומן האחרון של דורית פלג אמנות ההכרחי, מתייחסת צביה ליטבסקי אל "ההשקפה האפלטונית הרואה באמיתי, במוסרי... וביפה את האחד..." דורית פלג כתבה על אמנות ההכרחי, אנחנו ניסינו לגעת קלות גם בהכרח שבאמנות. נגיעות נוספות יש במאמרו של גיא טל "חיי הציירות הדגולות והנשכחות ביותר", ברשימתו של המשורר הגולה אדוניס (בתרגום מערבית של צבי גבאי) בעקבות תערוכת ציורים של ג'ובראן חליל ג'ובראן, הצייר והמשורר הלבנוני פורץ הדרך שהלך לעולמו במאה הקודמת; רפי וייכרט משוחח עם ים המאירי, משוררת, מטפלת באמנות ואוצרת. דבריו של סימונידיס בפתח הדברים לקוחים מתוך הפרק "אמנות הציור כמראה להתבוננות פואטית", שקטעים ממנו מופיעים בגליון זה, ובו כותבת עדינה מור חיים על יצירתו של אשר רייך ששיריו מבטאים באופן נרחב את ההתכתבות שבין האמנות הפלסטית לטקסט הספרותי.

עוד בגליון: עמוס לויתן ויובל פז על ספרה החדש של נויט בראל *מחדש*, אסתי אדיבי שושן על ספרה של איריס אליה כהן, *גלבי*, הנוגע בפצע הפעור והטראומתי של מה שנעול בכותרת "חטיפת ילדי תימן", יובל פז על ספרה הנועז של קלאריס ליספקטור דדך *הייסורים של הגוף*, ועוד, כמו גם שאר המדורים הקבועים. כמדי קיץ מופיעה רשימתה של אורנה לנגר על פסטיבל ישראל, שהיה הפעם ניסיוני במיוחד.

עמית ישראלי-גלעד, מיכאל בסר

לכבוד אגודת סופרים ואמנים – עתון 77

ת"ד 51208 ת"א 67137

אבקש מנוי לשנת 2016

שם ושם

משפחה.....כתובת.....טלפון.....

מצורפת המחאה על-סך 280 ש"ח עבור מנוי כולל משלוח